

Схиляймо серце - Джерело

Написав Юлія Тонего
Субота, 02 травня 2020, 19:25

Схиляймо серце

А шлях до неба починається з розп'яття.
Чи навіть ні – із Віа Долороси,
Де хрест ще на плечах, де згіркли сльози
І замість співчуття звучить прокляття.

Де крізь юрбу ідеш на свою страту,
І кожен крок з Голгофою зближає.
Де більше навіть сумніву немає,
Що доведеться тяжко помирати.

Болить все тіло, зранене бичами.
Сочиться кров, стікає на дорогу.
Пісок гарячий обпікає ноги,
А хрест так важко втримати руками.

Ще мук нестерпних нібито й немає,
Хоча здається – залишають сили,
Бо ж ніч усю знущалися і били,
А тут блюзнірство серце розтинає.

Червона пелена закрила очі,
І до землі притиснув хрест важенний.
Який цей шлях на гору нескінченний!
Ще треба йти, а тіло вже не хоче.

Ще треба йти. Піднятися з пилюки.
Бо щоб з'єднати із землею небо,
На хрест важкий лягти самому треба
І розпростерти для розп'яття руки.

А потім біль терпіти і терпіти,
Віддаючи життя по краплі крові,
Даруючи любов у кожному слові...
До неба шлях – отак він був відкритий.

І відтепер його мені з тобою
Не треба починати з Долороси.
Для нас початок – розкаяння сльози
В молитві щирій з вірою живою.

Для нас початок в добрих руках Бога,
Який приймає кожного в родину,
Який чекає на свою дитину,
Щоб повернулась з довгої дороги.

Схиляймо серце - Джерело

Написав Юлія Тонего

Субота, 02 травня 2020, 19:25

А тяжкий хрест, і колючки тернини,
І гострі цвяхи, що нівечать тіло,
І все, що так пекло і так боліло
У передсмертні на хресті хвилини –

Узяв Син Божий. Він пішов страждати.
Дорогу в небо відкривав Собою,
Щоб нею йти могли і я з тобою,
Щоб ми завжди могли її впізнати.

І кожен раз, беручи хліб і чашу,
Схиляймо серце перед добрим Богом,
Який віддав на страту Сина Свого,
Щоб назавжди змінити життя наше.